

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 2Nt/20/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5623011494
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Lesňáková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2024:5623011494.2

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou Mgr. Silviou Lesňákovou na verejnom zasadnutí dňa 15. apríla 2024 v Liptovskom Mikuláši, takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd z a m i e t a návrh odsúdeného A. B. C. D. E. F. G. H., nar. XX. XX. XXXX v I. I., trvale bytom J. XXX, C. K., t. č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica, na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Liptovský Mikuláš, ktorá skončila rozsudkom sp. zn. 2T/104/2022 zo dňa 30. 1. 2023, právoplatným dňa 30. 1. 2023.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/104/2022 zo dňa 30. 1. 2023, právoplatný dňa 30. 1. 2023, bol A. B. odsúdený pre skutok v bode 1./ spáchaný dňa 15. 4. 2022 od 8.11 hod. do 10.12 hod. bez vedomia a súhlasu jeho nájomcu, obchodnej spoločnosti EUROtruck, s.r.o., IČO: 53 559 509, Tallerova 4, Bratislava, vykonal neoprávnenú jazdu s nákladným motorovým vozidlom zn. Volvo, ev. č. PP420CY s návesom zn. Kögel, ev. č. PP734YF po trase Zvolen – Liptovský Mikuláš, vo vlastníctve obchodnej spoločnosti Alpha Transport, s.r.o., IČO: 51 726 807, Michalská 477/1, Spišské Bystré, okres Poprad, kde ťahač aj s návesom v hodnote podľa odborného vyjadrenia vo výške 24.000,- eur ponechal odstavený na odstavnej ploche pre motorové vozidlá nachádzajúcej sa pred nákupným centrom RGB Liptov, Kamenné pole 4449/3 v Liptovskom Mikuláši, a skutok v bode 2./ spáchaný bez vedomia a súhlasu nájomcu nákladného motorového vozidla zn. Volvo, ev. č. PP420CY, obchodnej spoločnosti EUROtruck, s.r.o., IČO: 53 559 509, Tallerova 4, Bratislava, neoprávnené na nákup pohonných hmôt – motorovej nafty použil v súvislosti s prevádzkou k nákladnému motorovému vozidlu pridelenú kartu obchodnej spoločnosti SHELL Slovakia, s.r.o., IČO: 31 361 081, Einsteinova 23, Bratislava č. 7077337180173900189, a to v prevádzke obchodnej spoločnosti nachádzajúcej sa na Lučeneckej ceste 23 vo Zvolene, kedy dňa 14. 4. 2022 asi o 21.27 hod. mimo nádrž nákladného motorového vozidla a bez súvisu s jeho prevádzkou natankoval 30 l motorovej nafty v hodnote 40,83 eur, asi o 21.37 hod. 189,99 l v hodnote 258,58 eur a dňa 15. 4. 2022 asi o 2.52 hod. 100,05 l v hodnote 136,17 eur, v prevádzke obchodnej spoločnosti nachádzajúcej sa na Garbiarskej ulici v Liptovskom Mikuláši dňa 15. 4. 2022 asi o 16.02 hod. 582,7 l v hodnote 819,28 eur a dňa 16. 4. 2022 asi o 13.42 hod. 582,7 l v hodnote 819,28 eur a kartu obchodnej spoločnosti AS24 Slovensko s.r.o., IČO: 35 892 111, Ferienčíkova 7, Bratislava č. 708171710976001413, a to v prevádzke obchodnej spoločnosti nachádzajúcej sa na Bystrickej ceste 2510 v Ružomberku, kedy dňa 16. 04. 2022 asi o 18.23 hod. mimo nádrž nákladného motorového vozidla a bez súvisu s jeho prevádzkou natankoval 770 l motorovej nafty v hodnote 1.320,58 eur, dňa 17. 4. 2022 asi o 10.15 hod. 948,47 l v hodnote 1.626,66 eur, asi o 10.19 hod. 229,89 l v hodnote 394,27 eur a asi o 10.23 hod. 0,07 l v hodnote 0,12 eur, čím svojím konaním spôsobil obchodnej spoločnosti EUROtruck, s.r.o., škodu vo výške 5.415,77 eur, právne kvalifikované ako prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona v bode 1./ a zločin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2, ods. 5 písm. b/ Trestného zákona v bode 2./, za ktoré mu bol podľa § 219 ods. 5, § 36

písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 5, § 41 ods. 2, § 39 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bolo uložené ústavné ochranné psychiatrické liečenie a povinnosť poškodenej spoločnosti EUROtruck, s.r.o., so sídlom Tallerova 4, Bratislava, IČO: 53 559 509, zaplatiť škodu vo výške 4.715,77 eura, ktorá bola s jej zvyškom odkázaná na civilný proces.

Odsúdený podaním doručeným súdu dňa 17. 7. 2023 podal návrh na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 2T/104/2022, ktorý odôvodnil tým, že zistil skutočnosť v súlade s § 394 ods. 1 Trestného poriadku, ktorá vyšla najavo ako skôr neznáma, a tým je stanovisko Najvyššieho súdu pod č. 5/2017 sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27. 6. 2017. Trestnoprávne kolégium jednohlasne vyhlásilo, že v prípade vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku, dobrovoľne a neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške trestu, možno mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, tak ako pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste, teda v situácii vopred dohodnutého trestu (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a *minor ad maior* (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom). Mal za to, že splnil všetky zákonom stanovené podmienky pre prijatie (povolenie) obnovy konania, preto navrhol, aby súd povolil a prijal v plnom rozsahu jeho návrh.

Súdom ustanovená obhajkyňa podaním doručeným súdu dňa 16. 11. 2023 poukázala na rovnaké skutočnosti, ako uviedol vo svojom návrhu odsúdený. Doplnila, že odsúdený nepodal odvolanie proti rozsudku, keďže mu nebolo známe zjednocovacie stanovisko NS SR uverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí NS SR č. 5/20217 pod por. č. 44, konkrétne stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR zo dňa 27. 6. 2017 pod č. Tpj 55/2016. Súd teda v rozpore s týmto stanoviskom a nesprávne posúdil a pri rozhodovaní o výške jeho trestu adekvátne nezohľadnil jeho priznanie viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku. Analógia je pri aplikácii Trestného zákona prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone. Preto sa odsúdenému uložený trest odňatia slobody javí byť ako neprimerane prísny aj s poukazom na to, že od začiatku spolupracoval s OČTK a napomáhal tým pri objasňovaní trestnej činnosti, preto mu mala byť priznaná ďalšia poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona. Jeho návrh teda smeruje voči výroku o treste a domáha sa zmeny rozhodnutia o výške trestu, t. j. nového rozhodnutia o primeranej výške trestu zohľadňujúcej vyššie uvedené okolnosti na strane odsúdeného. Ako nové skutočnosti alebo dôkazy navrhuje odsúdený vykonať zjednocovacie stanovisko NS SR uverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí NS SR č. 5/20217 pod por. č. 44, konkrétne stanovisko trestnoprávneho kolégia zo dňa 27. 6. 2017 č. Tpj 55/2016 a článok „Praktické problémy súvisiace s vyhláseniami obžalovaného v zmysle § 257 Trestného poriadku.“ z internetovej stránky L., ktoré k doplneniu návrhu pripojila.

Prokurátor vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu odsúdeného zo dňa 6. 11. 2023 mal za to, že podaný návrh odsúdeného nie je dôvodný, pretože odsúdený poukazuje na skutočnosti, ktoré boli súdu v rámci aplikácie zásady „*iura novit curia*“, nepochybne v čase meritórneho rozhodovania v jeho trestnej veci, známe. Poukázal na to, že uplatnenie mimoriadneho znižovania trestu v intenciách § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona v spojení s § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona je inštitútom právne nenárokovateľným a je na úvahe a rozhodnutí súdu, či k jeho aplikácii v trestnej veci pristúpi alebo nie. Z týchto dôvodov úhrnný nepodmienečný trest vo výmere 3 roky a 6 mesiacov právoplatne uložený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/104/2022 zo dňa 30. 1. 2023, považuje za zákonný a spravodlivý a na mimoriadne znižovanie trestu nevzhliadol dôvody ani pri meritórnom rozhodovaní súdu a ani v súčasnosti. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby súd postupom podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného zamietol pre absenciu naplnenia podmienok podľa § 394 Trestného poriadku.

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. 4. 2024 odsúdený A. B. zotrval na svojom návrhu a žiadal, aby súd obnovu konania povolil. Poukázal tiež na neprimeranosť trestnej sadzby, podľa ktorej bol potrestaný s tým, že keď v roku 2009 v Rakúsku spáchal trestný čin a spôsobil škodu cca do 300.000,- Eur, bol odsúdený na 8 mesiacov nepodmienečne a po 4 mesiacoch ho sami poslali z basy preč, bez jeho žiadosti. V tejto veci spôsobil škodu necelých 5.000,- Eur a dostal 3,5 roka nepodmienečne. V čase rozhodovania súdu dňa 30. 1. 2023 zaplatil časť škody vo výške 700,- Eur ešte pred vyhlásením rozsudku a táto skutočnosť buď nebola súdu známa, alebo ju nevzal do úvahy. Podľa jeho názoru ide o ďalšiu

novú skutočnosť a z toho dôvodu mal byť súdený za spôsobenú škodu vo výške cca 4.700,- Eur, pričom v takom prípade sa jedná o prečin, za ktorý hrozí trestná sadzba 1 až 5 rokov. K dnešnému dňu má vykonané 2 roky bez dvoch dní z uloženého trestu. Mal za to, že spĺňa všetky zákonom stanovené podmienky pre povolenie a prijatie mimoriadneho opravného prostriedku - obnovy konania v zmysle zákona č. 301/2005. Vyjadrenie prokurátora v tejto veci považoval za irelevantné, pretože podľa stanoviska NS SR je súd povinný prihliadať a aplikovať aj ustanovenie § 36 písm. n/ Trestného zákona. Žiadal chyby v rozsudku odstrániť a nanovo rozhodnúť tak, aby bola spravodlivosť v zmysle zákona. Z ľudského hľadiska žiadal o nápravu tohto rozsudku do podoby, ktorú má mať. Preto žiadal, aby súd jeho návrhu vyhovel.

Obhajca odsúdeného na verejnom zasadnutí poukázal na podaný návrh a jeho doplnenie zo dňa 16. 11. 2023. Návrh na obnovu konania odôvodňujú predovšetkým zjednocovacím stanoviskom Najvyššieho súdu SR č. 44 zverejneným v Zbierke stanovísk NS SR pod č. 5/2017, lebo odsúdený má za to, že predmetné stanovisko nebolo prvostupňovému súdu, ktorý konal v jeho veci, známe pri rozhodovaní o treste. V zmysle predmetného stanoviska je možné ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu per analogiam použiť aj v prípade uznania viny podľa ustanovení § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku. Na základe uvedeného žiadal súd, aby návrhu na povolenie obnovy konania vyhovel.

Prokurátor na verejnom zasadnutí konštatoval, že ani z obsahu návrhu, ani z prednesu odsúdeného nevyplyvajú nové skutočnosti alebo nové dôkazy, ktoré by boli súdu skôr neznáme, preto vo veci nevzhliadol naplnenie zákonných požiadaviek v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku, ktoré by umožňovali návrhu odsúdeného vyhovieť. Poukázal na obsah svojho písomného stanoviska, ako aj to, že odsúdený opakovane vychádza z mylných podkladov, čo ho vedie k nesprávnym záverom. Kvalifikačným znakom zakladajúcim v jeho prípade zodpovednosť za zločin je spáchanie skutku vo väčšom rozsahu podľa § 219 ods. 5 písm. d/ Trestného zákona, kde zákonodarca stanovil výšku škody v sume najmenej 2.660,01 eura, preto nie je dôvod pre dodatočnú úpravu právnej aplikácie skutku. Čo sa pomeru príťažujúcich a poľahčujúcich okolností týka, ani prípadné pripočítanie novej poľahčujúcej okolnosti by vo vzťahu ku právoplatne uloženému trestu nespôsobilo jeho nezákonnosť, či neprimeranosť. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby návrh odsúdeného zamietol.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 ods. 4 Trestného poriadku, skutočnosťou skôr neznámou podľa odsekov 1 až 3 je aj a/ rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody obvineného, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno inak napraviť, b/ strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 ústavy voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno napraviť právoplatné rozhodnutie, ktoré je v rozpore so skutkovým stavom veci, keď dodatočne vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní súdu neboli známe, a teda v právoplatnom rozhodnutí sa ani nemohli brať do úvahy. Nové skutočnosti musia byť zároveň také závažné, aby odôvodňovali zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Z ustanovení Trestného poriadku a súdnej praxe vyplýva, že podmienkou pre povolenie obnovy konania je existencia novej skutočnosti a nového dôkazu, ktoré neboli známe súdu v pôvodnom konaní a ktoré sú spôsobilé prívodiť iné rozhodnutie súdu vo veci (v otázke viny, resp. v otázke trestu) a novou skutočnosťou je taká, ktorá nebola predmetom dokazovania v pôvodnom konaní. V konaní o návrhu na povolenie obnovy konania súdu neprináleží

právo opätovne hodnotiť dôkazy vykonané v pôvodnom konaní, lebo je to v rozpore s ustanovením § 394 a nasledujúcich Trestného poriadku o podmienkach konania o návrhu na povolenie obnovy konania.

Z písomného návrhu odsúdeného, ako aj z doplnenia návrhu obhajkyňou a prednesov jeho, ako aj jeho obhajcu na verejnom zasadnutí vyplýva, že v podstate jediným dôvodom povolenia obnovy konania má byť priznanie, respektíve nepriznanie ďalšej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona za situácie, keď obžalovaný na hlavnom pojednávaní uskutočnil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku a zároveň na to nadväzujúce mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona s poukazom na právny názor vyjadrený v zjednocovacom stanovisku trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 27. 6. 2017 č. Tpj 55/2016 uverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí NS SR č. 5/20217 pod por. č. 44, a to uvedené napáda vo vzťahu ku trestu, ktorý bol predmetom pôvodného trestného konania pod sp. zn. 2T/104/2022 a bol mu uložený za použitia ustanovení § 219 ods. 5, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 5, § 41 ods. 2, § 39 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona, ale mal byť podľa jeho názoru ukladaný aj za použitia § 36 písm. n/, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona v súlade s citovaným stanoviskom, pričom odsúdený na podporu svojich tvrdení predložil citované zjednocujúce stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR.

Z takto odôvodneného návrhu na povolenie obnovy konania a vykonaného dokazovania je zrejmé, že odsúdený ani v návrhu, ani na verejnom zasadnutí neoznačil žiadnu skutočnosť skôr neznámu (objektívne existujúci jav, ktorý síce nie je dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutočného stavu vecí a spravidla ho je potrebné preukazovať ďalšími dôkazmi) alebo predtým neznámy dôkaz, ktorý je nový a nebol predmetom dokazovania v pôvodnom konaní (t. j. novú skutočnosť) a už vôbec neoznačil ani nepredložil dôkaz, súdu skôr neznámy, ktorý by mohol sám o sebe alebo v spojení s už skôr známymi skutočnosťami a dôkazmi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného. Návrh na povolenie obnovy konania sa neopiera o žiadne nové skutočnosti (v zmysle preukazovania iného, nového skutkového stavu oproti skutkovému stavu v pôvodnom konaní) a už vôbec sa neopiera o žiadne nové dôkazy. Zjednocujúce stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 27. 6. 2017 č. Tpj 55/2016 uverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí NS SR č. 5/20217 pod por. č. 44, na ktoré odsúdený poukazuje, bolo nepochybne jednak súdu známe v čase rozhodovania (v zmysle zásady „iura novit curia“, teda súd pozná právo), a zároveň odsúdený bol v pôvodnom trestnom konaní zastúpený obhajcom ako osobou práva znalou.

Súd považuje za potrebné uviesť, že rozsudok prvostupňového súdu sp. zn. 2T/104/2022, ktorý odsúdený návrhom na povolenie obnovy konania napadol, nebol podrobený prieskumu odvolacieho súdu, keďže obžalovaný a prokurátor sa vzdali práva podať proti nemu opravný prostriedok (odvolanie). K namietanému nepoužitiu ustanovení § 36 písm. n/, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona súd poukazuje na konkrétne znenie zjednocovacieho stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 27. 6. 2017 č. Tpj 55/2016 uverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí NS SR č. 5/20217 pod por. č. 44, z ktorého jasne a zreteľne vyplýva, že „samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona.“ Ďalej z odôvodnenia citovaného stanoviska nespochybniteľne vyplýva, že „Je potom namieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine (rovnako právne rovnocenného vyhlásenia o nepopretí spáchania činu) mal možnosť (nie povinnosť) pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste.“

Na základe uvedeného na prihliadanie, respektíve použitie poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. n/ Trestného zákona, nie je právny nárok, neukladá ho ani zákon, ani zjednocujúce stanovisko NS SR, spočíva výhradne na právnom posúdení týchto okolností súdom prvého stupňa (prípadne odvolacieho súdu, ak je opravný prostriedok využitý) pri rozhodovaní o otázke trestu. Predmetom obnovy konania ani nemôže byť revízia rozhodnutia súdu prvého stupňa z hľadiska posúdenia priznania poľahčujúcich okolností pri ukladaní trestu z pohľadu, či súd použil správne hmotnoprávne ustanovenie Trestného zákona. Na uvedené slúži buď odvolacie konanie, ktoré vo veci sp. zn. 2T/104/2022 vtedy obžalovaný nevyužil (je možné sa domnievať, že s druhom a výmerou uloženého trestu odňatia slobody bol spokojný, preto sa opravného prostriedku – odvolania voči výroku o treste, vzdal) alebo dôvodom pre preskúmanie rozhodnutia v dovolacom konaní podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku. Na okraj sa žiada uviesť, že súd v pôvodnom trestnom konaní dokonca pristúpil pri rozhodovaní o výmere trestu odňatia slobody aj k mimoriadnemu zníženiu trestu pod dolnú hranicu v dôsledku použitia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona (pri základnej trestnej sadzbe § 219 ods. 5 Trestného zákona na

trest odňatia slobody na 2 až 8 rokov, po zvýšení dolnej hranice v dôsledku opakovaného spáchania zločinu podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona mohol ukladať trest vo výmere 5 až 8 rokov, pričom ho mimoriadne znížil pod dolnú hranicu na 3 roky a 6 mesiacov). K námietke o čiastočnej úhrade škody obžalovaným pred vyhlásením rozhodnutia súd dodáva, že takáto skutočnosť nie je dôvodom pre zmenu právnej kvalifikácie a úpravu výšky spôsobenej škody v samotnom skutku, a už vôbec nie je dôvodom pre vyhovieť návrhu na povolenie obnovy konania (v tomto smere odsúdený ani nenavrhol vykonať žiadne dôkazy na verejnom zasadnutí).

Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že nevyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení s už skôr známymi skutočnosťami a dôkazmi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného. Súd mal tiež preukázané, že nevyšli najavo žiadne skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest odňatia slobody bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a a uložený druh trestu nie je ani v zrejmom rozpore s účelom trestu (boli zohľadnené všetky možné okolnosti na strane obžalovaného, samotná výmera uloženého trestu nemôže byť predmetom preskúmania pri rozhodovaní o návrhu na povolenie obnovy konania). Z týchto dôvodov návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol ako nedôvodný.

Poučenie:

: Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do troch pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, na Krajský súd v Žiline.